

§ 1. § 1, Stk. 1, 1. Punktum, i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923 om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m., jfr. § 27, Punkt 1, i Lov Nr. 538 af 31. Oktober 1946, affattes saaledes:

„Af efternævnte Chokolade- og Sukkervarer m. m. svares en Omsætningsafgift af 50 pCt. af Varens Værdi indbefattet Afgiften.“

§ 2. I § 27, Stk. 1, i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923, jfr. § 27, Punkt 15, i Lov Nr. 538 af 31. Oktober 1946, ændres „60 pCt.“ til: „150 pCt.“.

§ 3. Den forhøjede Afgift ifølge § 1 erlægges af de afgiftspligtige Varer, som ved Lovens Ikrafttræden findes i de i Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m. § 10, Stk. 1, omhandlede Virksomheder eller fra og med dette Tidspunkt ved Indførsel her til Landet stilles til Indførerens frie Raadighed.

§ 4. Den forhøjede Afgift ifølge § 2 erlægges af de Varer, som fra og med Lovens Ikrafttræden indføres her til Landet, samt af de Beholdninger, som den nævnte Dag ved Døgnets Begyndelse findes hos Virksomheder, der har Kreditlager i Henhold til § 27, sidste Stykke, i Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923.

§ 5. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft straks og udløber med Udgangen af Marts Maaned 1948.

Ved Lovforslagets 2. Behandling i Folketinget tog *Gustav Pedersen* (S.) stærkt Afstand fra den foreslaede Forhøjelse af Chokoladeafgiften, idet han fandt det „helt urimeligt at lægge en saa meningsløs høj Afgift paa Chokoladen“. Den samme Stilling til Lovforslaget indtog *Svend Nielsen* (D. K.). Derimod gjorde *Aksel Møller* (K. F.) gældende, at saa længe Chokoladen ikke var rationeret, men forsvandt til et Faatal af Mennesker, behøvede man ikke at have nogen Bekymring med Hensyn til Afgiftens Højde. „Naar kun et meget lille Faatal af Befolkningen har Adgang til at forbruge denne Vare, saa maa de ogsaa betale en Slags Forlystelsesafgift deraf.“ Ogsaa Ordførerne for Venstre, Det radikale Venstre og Dansk Samling anbefalede Forslaget til Vedtagelse, medens *Tholstrup* (D. R.) gik imod det.